

viser i Motiverne, den Tale, han holdt her i Salen i Efteraaret 1893 med Udgangspunkt fra den barbariske Dom, der var falden ved Ingeniørregimentet. Ogsaa ved den Lejlighed krævede det ærede Medlem for Ringkøbing en Appelinstant, men vel at mærke af civil Natur. Hvad han kritiserede ved den nuværende Ordning, var, at der slet ingen Appelinstant findes, og han krævede derfor en saadan, men af overvejende civil Karakter.

Det forekommer mig altsaa, at det er 3 meget smaa, meget beskedne Lapper, der sættes paa den forældede militære Retspleje her i Landet, men jeg skal erkende, at Ministeriet eller Regeringspartiet har vist Talent til at gøre Reklame for denne Lappeskræderforretning, der her er i Gang, thi der er gennem Ritzaus Bureau udsendt en officiel Meddelelse, et Uddrag af denne Reform, som er gengivet i alle Regeringsblade, og efter denne Gengivelse maa alle Læsere, naar de ikke ellers kende Forslaget og det bestaaende System, faa Indtryk af, at det er en stor og betydningsfuld Reform, her foreligger. Reklametalent har man fra den Side. Selv om en Vare indeholder meget lidt, kan man dog faa den til at tage sig godt ud, naar man stiller den godt op, og den Maade, hvorpaa man her har stillet denne Vare ud, er i Virkeligheden beundringsværdig, den staar fuldt Maal med salig Jens Kjeldsens Evne til at reklamere for sine Sager, selv om deres Bonitet ikke var den allerbedste.

I Motiverne til dette Forslag erkendes det, at det kun er en lillebitte Reform, i Motiverne hedder det, at man, naar Tiden kommer, bør have en fuldstændig Reform, nemlig naar den borgerlige Retsreform er gennemført. Der trækkes altsaa her i Motiverne en ny Veksel paa Fremtiden. Jeg mener nu, at baade Vekslen om den borgerlige Retsreform og Vekslen om en militær Retsreform, som Venstre har udstedt for Aaringer siden, burde for længst være indfrieede. Der er noget trist i, at vi nu i 1907 skulle have en ny Veksel paa en fjern Fremtid angaaende den militære Retsreform. Som den ærede Ordfører ogsaa omtalte, krævede hele Folketinget enstemmigt, alle Partier, i 1896 af den daværende Højreregering en militær Retsreform af ganske anderledes dybtgaaende Indhold og af et ganske anderledes vidtspændende Omfang end de smaa Ændringer, her foreligge fra Venstres Minister. Der er noget trist i, at vi nu skulle have en Veksel paa en fjern Fremtid udstedt

her, hvor vi have lavet saadanne Veksler lige fra 1848. I 1850 har Spørgsmaalet været oppe, det var oppe ved Krigsminister Hansens Forslag, det var fremme senere i 1869 ved Generalauditor A. W. Scheels Forslag, Reformen blev krævet af Venstre i 70'erne og 80'erne rundt omkring paa Valgtribunerne og i Pressen, Spørgsmaalet var fremme i 1893—94, og det var stærkt fremme i Januar 1896 ved den Forespørgsel, som den nuværende højtærede Trafikminister (Høgsbro) fremsatte sammen med det daværende ærede Medlem for Frederiksberg (S. Bojesen).

Hverken i 1893—94 eller i 1896 gjorde man den borgerlige Retsreforms Gennemførelse til en absolut Betingelse for en militær Retsreform, tværtimod tog man Afstand fra, at der skulde være en nødvendig Sammenhæng mellem de to Ting. Man erkendte ganske vist, at det vilde have ikke ringe Betydning for Reformen af den militære Retspleje, hvordan den borgerlige Retsreform vilde komme til at se ud i sine Grundtræk, men det blev baade i 1893—94 og i 1896 sagt, at naar nu den borgerlige Retsreform dog var ret langt fremme, idet den var under Overvejelse i en Kommission, der allerede paa dette Tidspunkt maatte være bleven paa det rene med Grundsatningerne, maatte man paa Grundlag af disse Grundsatninger kunne faa udarbejdet Forslaget til den militære Retsreform. Den Gang havde den store 3die Proceskommission endnu ikke afgivet Betænkning. Den var nedsat i 1892, men i Aarene 1893—94 hed det fra flere Sider, at Sagen maatte være kommen saa langt, at man kunde skønne over Grundsatningerne. De vare desuden givne, thi Kommissionen havde til Opgave at udarbejde en borgerlig Retsreform i Overensstemmelse med Grundlovens Principper, og naturligvis maatte den militære Retsreform udarbejdes paa Grundlag af de samme Principper. Man opfordrede saa den 13. Januar 1896 den daværende Regering — det var en Højreregering — til at lade udarbejde en militær Retsreform i Overensstemmelse med Grundlovens Principper, altsaa Offentlighed og Mundtlighed og Uafhængighed for Domsmagten. Man føjede i det oprindelige Forslag til en Dagsorden yderligere forklarende ind, at man vilde have Anklage- og Umiddelbarhedsprincippet lagt til Grund. Det blev ganske vist taget ud for ikke at bryde den Enstemmighed, der kunde naas, men Ordføreren forklarede udtrykkelig, at naar vi fik Of-